

Lausunto

Asia: HE 166/2016 vp Hallituksen esitys eduskunnalle veroasioita koskevasta tiedonvaihdesta Yhdistyneiden Arabiemiirikuntien kanssa tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen lain-säädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

VEROHALLINNON KANTA

Verohallinto kannattaa sopimuksen ja sen voimaansaattamista koskevan lain hyväksymistä.

1.1 Perustelut

Kuten hallituksen esityksessä 166/2016 vp on esitetty, nykyisen Suomen ja Yhdistyneiden Arabiemiirikuntien välisen verosopimuksen 25 artikla (Tietojen vaihtaminen) on OECD:n malliverosopimuksen vanhan 26 malliartiklan mukainen ja sitä ei nykyisin enää pidetä kansainvälisenä standardina pyynnöstä tapahtuvassa verotuksen tietojenvaihdossa. Verohallinnon käytännön työssä tämä näkyy esimerkiksi siten, että yleensä vanhan sopimusmallin mukaiset sopimukset eivät mahdollista Verohallinnon hankkivan kyseisestä maasta tietoa esimerkiksi arvonlisäverotuksen tai perintöverotuksen tarpeisiin. Tuloverotusta varten saatuja tietoja taas ei voida yleensä hyödyntää mainittuihin muihin tarkoituksiin.

Verohallinnolle on tärkeää, että Suomen verotuksen tietojenvaihdon sopimusverkostoa uudistetaan uusien kansainvälisten standardien mukaiseksi. Kattava, uusien standardien mukainen sopimusverkosto mahdollistaa sen, että Verohallinto saa kansainvälisissä tilanteissa hankittua verovalvontaa varten oikeat ja luotettavat tiedot kohtuullisessa ajassa. Tietojen hankkiminen on siis mahdollista myös ilman verovelvollisen myötävaikutusta. Laajat tiedonhankkimismahdollisuudet takaavat sen, että kansainvälisten tilanteiden verotusratkaisut pohjautuvat laadukkaaseen, luotettavaan ja riittävään tietoon. Verohallinnon laajoilla kansainvälisillä selvitysmahdollisuuksilla voidaan lisäksi nähdä olevan myös ennaltaehkäisevä vaikutus esimerkiksi tulojen salaamiseen tai aggressiivisten verojärjestelyjen tekemiseen.

Uudessa tietojenvaihtoa koskevassa sopimuksessa on kaksi tavanomaisesta tietojenvaihtosopimuksen mallista poikkeavaa seikkaa (kulojen jakamista koskeva artikla ja läsnäoloa koskeva artikla).

Kuluja koskevan artiklan puuttuminen ei vaikuta Verohallinnon toimintaan.

Verohallinto hyödyntää toiminnassaan erityistapauksissa mahdollisuutta lähettää virkailijoita toisiin maihin olemaan läsnä tietyn veroasian selvittämisessä tai tietojen keräämisessä. Mahdollisuutta on käytetty yhä aktiivisemmin, koska se tehostaa veroasian selvittämistä verrattuna kirjalliseen tietopyyntöön. Lähtökohtaisesti olisi toivottavaa, että uudet tai uudistetut sopimukset mahdollistaisivat asiasta sopimisen. Keinon käyttö kuitenkin edellyttää aina toisen maan suostumista, joten artiklan olemassaolo sopimuksessa ei automaattisesti takaisi sitä, että Verohallinnolla käytännössä olisi varma mahdollisuus läsnäolon suorittamiseen.

Yhteenvetona voidaan todeta, että saavutettu neuvottelutulos on Verohallinnon näkökulmasta oikein hyvä. Uusi sopimus on merkittävänä parannus Suomen ja Yhdistyneiden Arabiemiirikuntien väliseen verotuksen tietojenvaihtoon. Se esimerkiksi mahdollistaa laajemman tietojenvaihdon selkeämmissä puitteissa ja sopimuksessa on sovittu konkreettinen kansainvälisen standardin mukainen maksimissaan 90 päivän aikaraja tietopyyntöön vastaamiselle.